

en overordentlig Tillid til Embedsmændene, navnlig fra Befolkningens Side ligeoverfor Politimestrene her i Landet. Efter det Standpunkt, jeg har indtaget, er der, hvis jeg i det Hele kan gaa den Vej, Udvalget har foreslaaet, kun nogle ganske enkelte Ting, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, for at man ikke i sin Iver for at begrænse Friheden skal gaa vel vidt. — Naar der i Slutningen af § 5 siges, at Politimesteren under tilbørligt Hensyn til de Omstændigheder, der i saa Henseende fremsættes, skal fastsætte og i Opholdsbogen angive den Route, ad hvilken Reisen skal foregaa, og at denne da ikke maa fraviges uden Politiets Tilladelse, da forekommer det mig, at man med Hensyn til disse Indskrænkninger ikke bør gaa videre end absolut nødvendigt. Jeg vil vel ikke benegte, at denne Bestemmelse kan have sin Nytte for Politimestrene; men, ser jeg hen til Loven i det Hele, og særlig til Udvalgets Forslag til § 6, saa forekommer det mig ikke, at den kan siges at være nødvendig, og i alt Fald er det sikkert, at den Nytte, der kan naas derved, ikke staar i noget Forhold til den Plage og Gøse, det vil være for den Paagjældende at underkaste sig den. Jeg siger ikke, at Bestemmelsen er aldeles unyttig, men i mange Tilfælde vil den stille sig som overmaade besværlig, og jeg indser ikke Nødvendigheden deraf. At man, naar en Person bestemmer sig til at reise fra een By til en anden og angiver denne som sit Maal, siger til ham: Du skal reise netop ad den Vej og derhen, og at han, naar han paa Veien faar at vide, at en nærmere liggende By er bedre for ham, eller at han kan faae Arbejde i en Egn, der kan ligge noget af Veien eller lidt længere borte, ikke skal kunne reise derhen uden stor Vanskelighed, det er ikke i sin Orden, og i Virkeligheden er der heller ikke vundet stort derved; thi efter § 6 skal Politimesteren paa ethvert Sted, hvor den Vedkommende overnatter eller opholder sig over 24 Timer, føre en saadan Kontrol, at man derigjennem altid vil kunne opdage eller undersøge, om Vedkommende har misbrugt den Reisefrihed, han har beholdt tilbage. Det andet Punkt er allerede omtalt af Flere, nemlig det af Mindretallet stillede Forslag angaaende Paategninger i Opholdsbogen. Det er selvfølgelig, at jeg efter den Anskuelse, jeg i det Hele har af dette Lovforslag, ubetinget maa slutte mig til dette Forslag og støtte det. Jeg har den Tro, at, om der end her kan vindes Noget for Politimestrene, er det af saa underordnet Betydning, at der ikke bør paasføres den Vedkommende alle de Ulemper, som ville følge af en saadan Paategning i hans Bog. Jeg vilde i alt Fald, hvis man absolut vil fastholde denne Bestemmelse, henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, om den ikke kunde begrænses noget. Det vilde dog være altsor haardt, om En, der i sin Ungdom eller for mange Aar siden havde faaet en saadan Dom, skulde hele sit Liv gaa og slæbe om med den i sin Bog og ikke, i alt Fald efter

en kortere Tids, nogle Aars Forløb, kunde blive fri for den og faae en ny Opholdsbog. Principalt vil jeg naturligvis stemme for Mindretallets Forslag i denne Retning.

Talman: Da jeg faae dette Lovforslag første Gang, var jeg meget i Tvivl om, hvorvidt der egentlig var nogen Nødvendighed for at forlade den nuværende Lovgivning og gaa over til noget Nyt overfor Udlændinge. Det kan imidlertid gjerne være, at Forholdet i de forskjellige Dele af Landet, hvorfra man har sine Erfaringer, kan være forskjelligt, og det er navnlig bekjendt, at man her i Kjøbenhavn lider meget af de fletteste Brødre fra hinsides Sundet, som komme hertil i store Skarer, saa at Forholdet med Hensyn til Udlændinge her vistnok er noget forskjelligt fra det, som findes Sted i det øvrige Land. Men hidtil har den Vanskelighed, der har været forbunden med at holde Orden paa den hele Bagabondage, mest viist sig ligeoverfor Indlændinge, hvis Antal mere og mere synes at være i Færd med at voge. I tidligere Tid havde man omreisende Haandværksvende, Lirebreiere og andre Saadanne, der reiste omkring. Nu har man en Del Folk, som ikke paa nogen Maade henhøre til Haandværkerne eller til Arbejderklassen, men som drive al mulig Industri ved at reise omkring og spekulere i det, som er bedst at spekulere i, nemlig deres Medmennekkes Laabelighed. De gjøre ofte en meget rig Høst, og Forretningen drives lige godt, hvad enten de Paagjældende ere fødte i Udlandet eller her i Landet. Jeg er derfor Udvalget taknemmelig for, at det med den Omhu, hvormed denne Sag i det Hele er behandlet i Udvalget, tillige er kommet ind paa at give Bestemmelser for Indlændinge; thi det er der, at efter min Erfaring de allerførste Vanskeligheder for Politiet findes, og derimod mindre med Hensyn til Udlændinge. Svad der imidlertid nærmest bevægede mig til at tage Ordet, var Forslaget til § 5, og den ærede Udvalgets Bemærkninger derved. I den Henseende skal jeg nu, efter at have hørt den ærede Justitsminister, i det Hele og i alt Væsentligt henholde mig til, hvad han har sagt derom. Det forekommer mig urigtigt, at man vil paabyde det som en Pligt for Politimesteren at udføre Vedkommende i det Tilfælde, som Paragrafen omhandler, hvorimod jeg mener, at det bør være overladt til Politimesterens Skøn at bestemme, hvorvidt det enkelte Tilfælde er af den Bestaafenhed, at det bør behandles paa den Maade. Det er i det Hele taget høist nødvendigt med Hensyn til alle Politiforanstaltninger, at der gives en vis Bidde, at der løbes an paa, at Politimestrene optræde med den fornødne Ronduite. Det kan ikke uden Skade i det tiende Tilfælde være rigtigt at behandle det paa samme Maade som i andre Tilfælde, fordi der kan være smaa Forskelligheder, som kunne gjøre, at en anden Behandling fornødigvis bør